

Bijlage C 45 Richtlijnen voor de opsporing en vervolging van vrouwenhandel (Staatscourant 1989,100)

1. Als richtlijn bij de opsporing en vervolging van het delict vrouwenhandel geldt: als schuldig aan vrouwenhandel kan worden beschouwd degene die een ander door geweld of door een andere feitelijkheid of door bedreiging met geweld dan wel door misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of door misleiding tot prostitutie brengt dan wel onder voornoemde omstandigheden enige handeling onderneemt waarvan hij of zij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de ander daardoor in de prostitutie belandt. Misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht wordt verondersteld indien de prostituée in een situatie verkeert die niet gelijk is aan de omstandigheden waarin een mondige prostituée in Nederland pleegt te verkeren (uitbuitingssituatie). Het enkele feit van het aantreffen van een prostituée in een uitbuitingssituatie levert al een redelijk vermoeden van schuld op aan overtreding van artikel 250ter Wetboek van Strafrecht (en, na invoering, van artikel 250 bis nieuw van het Wetboek van Strafrecht).
2. Het verdient aanbeveling dat de politiefuntionarissen die surveilleren en controleren in gebieden waar seksexploitanten en prostituées zich ophouden deel uitmaken van een vaste groep. Door zichtbaar en herkenbaar aanwezig te zijn kan de aangiftebereidheid gunstig beïnvloed worden. Binnen de plaatselijke politiekorpsen dient een goede coördinatie plaats te vinden ten aanzien van de controle in de seksinrichtingen op de naleving van alle van toepassing zijnde bepalingen; een en ander met inachtneming van het bepaalde in het nieuwe hoofdstuk B22 van de Vreemdelingencirculaire 1982. Voor zover controle plaatsvindt door bijzondere opsporingsambtenaren zal regelmatig overleg met de lokale politie moeten plaatsvinden teneinde de controles op elkaar af te stemmen.
3. De controlerende instanties dienen de voor de bestrijding van handel in (en, na invoering van artikel 250 bis nieuw, ongeoorloofde exploitatie van) vrouwen relevante gegevens via de lokale en regionale Criminele Inlichtingendiensten aan de Centrale Recherche Informatiedienst beschikbaar te stellen.

4. Zodra blijkt dat er behoefte bestaat aan bovenlokale of zelfs internationale samenwerkingsvormen, zal gehandeld moeten worden volgens de in het rapport van de werkgroep Bestrijding Georganiseerde Criminaliteit aangegeven procedure.
5. Tijdens het opsporings- en vervolgingsonderzoek en de berechting in feitelijke aanleg dient - met inachtneming van het bepaalde in het nieuwe hoofdstuk B22 van de Vreemdelingencirculaire 1982 en, voor zover relevant, met inachtneming van de circulaire 'Bejegening van slachtoffers van seksuele misdrijven' (16-1-'86) - ruime aandacht te worden geschonken aan een goede opvang en begeleiding van slachtoffers van vrouwenhandel. Het tijdig inschakelen van deskundigen en vertrouwenspersonen kan angstgevoelens bij de slachtoffers doen wegnemen en bereidheid tot het doen van aangifte, c.q. het afleggen van getuigenverklaringen doen toenemen. Daarnaast kunnen deze deskundigen, c.q. vertrouwenspersonen de culturele achtergronden van de slachtoffers toelichten. Vermeden moet worden dat onbekendheid met de cultuur van het slachtoffer leidt tot misverstanden tijdens het verhoor van het slachtoffer.